

ושוב - שיחות "שלום"?

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

- 2.11. ג'ורג נאי
כפיר בן-צבי (נכד)
- 3.11. ליבה סטיל
- 4.11. ג'ין פינקוס
גב' לילי פרידמן
- 5.11. ג'וני פרנק
- 6.11. ברוך כהן
דניאל סער
שחר ויינשטיין
(נכדה - אדלשטיין)

ימי נישואין

- 1.11. כוכבה ויוסף חצור
- 5.11. דליה ואודי וגנר
חנה ורצ'רד איסטון
- 6.11. לילה וכוב הרט
- 7.11. כדלי ויונתן בן-חיים

7.11. עדי לינטון

מילים לא מספיקות

בעצם היינו רוצים לצייר משבצת גדולה ריקה
ולכתוב למטה "ל לא מ י ל י",
כי זה היה משקף את הרגשתנו שלא ניתנת לבטא
במילים...

אבל מחשש שיהיו כאלה שלא יבינו, החלטנו
לכתוב את זה, ולאמור לכל אלה שטרחו, והכינו,
וארגנו, ודאגו, וביצעו, והגיעו, ושמחו איתנו -
שאנחנו לא יודעים איך להודות לכם מספיק.

ההרגשה שנותרה בנו תשאר לעולם, כי זה היה
מאורע ענק.

מורידים את הכובע.

ברצוננו לאחל מזל טוב
לגוסטי ולמשפחה כולה
עם עלותו של הנכד - נעים,
בנו של שאולי וסטפני רפקינד
למצוות

אורה וריק
רבאקה וביט

מה נשמע?

* עוד לפני התחלת השבוע הייתה לנו הפסקת חשמל ארוכה בשעות מאוד לא נוחות (ארוחות ארבע, חמש ושש בליל שבת). מתוך חרדה שחס וחלילה זה סימן לבאות, שאלתי את אורי ג', שהסביר שזאת הייתה תקלה בקו מתח גבוה שמוביל אך ורק לטובא וכפר הנשיא - ושהכול כבר תוקן ואין לחשוש מפני ריבוי מקרים כאלה, בעזרת השם. הנפגע היחידי הרציני הוא הלוח האלקטרוני, שחסר לכולנו.

* למזלנו האורות שוב דלקו - גם בלי גנראטור - בח"א וזכינו ל"ערב חתונות" נחמד ורב כשרונות, לכבוד אורה וריק, רבקה וביט. שנפגש הרבה סביב שולחנות מלאים כל טוב, ורק בשמחות.

* האירוח ה כפרי נסגר לשבועיים לרגל שיפוצים. ביום ראשון עם שחר פשטו כוחותינו מענף הנוי וכמו נמלים משנים את פני השטח בין שני הבנינים וסביבם. גם צובעים את החדרים ומבצעים עוד אי-אלה תיקונים הכרחיים.

* אך אין מנוחה רבה לאנשי התיירות. ביום ב' הגיע אוטובוס מלא אורחים מאר"ב לשעה קלה של Home Hospitality (אירוח ביתי). קבוצת חברים-רב גילית ודי יציבה וקבועה במשך השנים אירחה את התיירים, כל אחד בביתו, הוא על כוס קפה/תה, ענו על שאלות, הסבירו קיבוץ מהו - ובסוף כולם נפגשו שוב בחנות ה"ווילג'!" כל זה בתשלום למשק, כמובן.

* המליצו שאלך למשק הילדים לראות שם את השינויים האחרונים. מכיוון וזמן רב לא נכנסתי, אדווח אולי גם על מבצעים פחות טריים. קודם כל - האם ראיתם את הציורים המרהיבים על קירות הבניין המרכזי? ממש דפים מ"ספר הג'ונגל"! צבעו גם את האורות וכל זה, כנראה, מעשה ידיה של עינף פלמה. אמנם גולת הכותרת היא פינת חמד חדשה - בריכת/נוי עם צמחים וסלעים ו... מפל מים שעובד במעגל סגור. לכו ושיטפו את העיניים.

* את פול ומיכל גלוק כבר בירכנו בבואם אלינו ועכשיו גם בנם - יניב גלוק הקטן - נקלט בבית התינוקות של פרנקי גליק. אז לפיל גליק תוודיע שלנו יש בקשה מכל המוסדות והחברים: אנא, בכל הזדמנות השתמשו בשמו המלא - פיליפ גליק - כי יש הרבה מקום לבלבול ושעות בכתובת. תודה.

* במסגרת תור זה קשה לכתוב הרבה על הרשמים העזים שאיתם חזרו שלושת היוד-בתניקים שלנו (טל, גל ועיוסף) מביקורם בפולין. העיקר הם חזרו - ביחד עם 97 האחרים מב"ס עמק החולה - וכמובן, היה מהמם! אבל הפעם, מלבד כמה תופעות של צלבי-קרב על קירות, הכל עבר בשקט, לפחות באופן חיצוני. בבית הספר דנים על מה שעבר עליהם בקבוצות דיון, וגם כאן בבית החבר'ה מוכנים לספר - אולי ביום השואה.

בתקווה ללילות שקטים בגבול הצפון - ולגשם הראשון במהרה

שבת שלום

אילזה

אני מבין ללבך, ברוס. אני רואה את מה שקורה בכבישים ולפעמים גם נאלץ לטפל בנפגעי תאונות. זה בהחלט לא מראה מלבב. אני קורא את הסטטיסטיקה היבשה של 8 - 10 הרוגים בשבוע, וכפי שמישהו אמר: המספרים האלה מופיעים כיום בעמוד האחרון של העיתון - זה כבר לא חדשות!

השאלה איננה האם לעשות משהו בנדון אלא מה לעשות. מה אתה ואני יכולים לעשות כדי למנוע כל זה?

אני יוצא מתוך הכרה שכל מי שנוהג היום מעוניין לחזור בשלום, ואין לו שום כוונות התאבדות. הרי זה נכון במיוחד לגבי החבר'ה הצעירים, שבעצם מעוניינים "לעשות חיים" ולא "לעשות מוות".

עד כאן אין לנו, כמדומני, חילוקי דעות בעניין.

התגובה שלך, ברוס, נראה לי שלא רק תשיג את המטרה, היא תעשה את ההפך ומעבר לכך היא אינה מעשית. אתה יכול לראות אותנו אוסרים נהיגה על מי שצה"ל נתן בידו נשק, ואישור להשתמש בו, להחליט מי יחיה ומי ימות בין אויבינו? תגובות היסטוריות לא תתרומנה דבר לפתרון הבעיה.

נראה לי שמוטב ונתרכז בחינוך. ערינו, נפתח יכולתם להחליט החלטות למרות דעת הקהל סביבם. למה אני מתכוון? יצאתי לאחת הנסיעות הארוכות, המתמשכות אל תוך הלילה, ובדרך חשתי עייפות והעיניים החלו להעצם. עצרתי את הרכב, וביקשתי מנהג אחר שהיה עמי לחליף אותי בנהיגה. עד כאן הכל בסדר. הגענו הביתה בשלום. למחרת אני שומע בכל מקום על כך שאני לא מסוגל לנהוג ושאני נרדם ליד הנהגה...

אני יכול להבטיח לכם שלפחות חלק משאיתנו מאוד מחשיב "את היכולת לא להישבר", את ה"גבריות" ועוד זבל מסוג זה. גישה זו רק מגבירה את ההרגשה של "אני לא אשבר". אני אנהג עד הסוף. - ולפעמים זה באמת הסוף! הצורך הזה לשמור על הגאווה העצמית, לפעמים עד כדי טמטום, הוא המונע מאיתנו ומאותו נער להחליט את ההחלטה המתבקשת - "עד כאן. תחליף אותי!"

אני רק יכול להציע להורים, ולאוכלוסיה הבוגרת בכלל, לא לצחוק יותר מדי על החלטות "לא גבריות" של הנערים, ולכולנו לאמץ את הסיסמה:

"מוטב שיצחקו עלי מאשר יבכו עלי."

מי יצקה את הבית שלך?

בכתה ד"ב זכרולים הנערים והנערות שלנו לנסוע לפולין, וללמוד נהיגה. לשם כך עליהם לעבוד ולהרוויח את הכסף בעצמם החל מכיתה י'. עד כה עבדו הנערים במפעל, בקטרפט ואפילו בשמרטפות אצל חברים.

לפני שבוע התפרסמה במסך הקטן מודעה, לפיה מעתה מציעים הנערים לנקות את בתי החברים בתשלום. לכאורה מודעה סתמית שהעין גולשת מעל אותה, ועוברים לסדר-היום. רק לכאורה. וכמה סיבות לכך:

בעיני, הסכמה שבשתיקה להצעה שכזו נוגסת עוד נגיטה גסה בסיבות שיש לי ולרבים אחרים לרצות לחיות בחברה שיתופית. (האם זו כבר נחשבת מלה מגונה - "חברה שיתופית...")

במהלך שנותי בקיבוץ "יצא לי" להעזר בחברים בשעות שמחה וברגעי מצוקה. ואיש לא חשב לגבות כסף עבור זמני ה"מבזבז". אני חוששת שאם נקבל את ה"מוסכמה" החדשה הזו כפשוטה, יהיה קשה מאד לתחום את הקו בין עזרה לחבר (אם במסגרת סידור העבודה ואם כעזרה הדדית בין חברים) לבין עבודה בתמורה. ואני לנו אם נגיע ליום בו היחסים בינינו - כחברים באותו קיבוץ - יימדדו באמות מידה של גודל הכיס, מה גם שפה מדובר בבני נוער, והעניין חמור שבעתיים. עצוב לי לראות איך אנו בעצם מחליטים פה על מתן לגיטימציה לקבלת שירותים בתשלום, לכאורה מתוך "חוסר ברירה": וחבר'ה צריכים להרוויח כסף ואין לנו מקורות עבודה להציע להם.

ניסיתי לברר אם הנושא נידון בוועדת הנעורים והאם הוא נעשה בתמיכתה, וקיבל-תי תשובות סותרות מחברים שונים בוועדה, כך שאי ברור למעשה מי עומד מאחורי היוזמה הנ"ל, פרט לקביעת מרכזת הוועדה ש"הנערים רוצים לעבוד ולא אכפת להם לנקות את בתי החברים בתשלום."

נראה לי שאם עניין הנסיעה לפולין חשוב לנו כהורים וכחברים בקיבוץ, עלינו למצוא את הדרכים לאפשר לנערים לעבוד ולהרוויח את הכסף, מבלי לפרוס עוד פרוטה מעוגת השיתוף המדולדלת שלנו, או לחילופין למצוא מקורות כספיים חלקיים לעזור להם. (רק להזכיר לכולנו שכאשר החברה החליטה שחשוב להבטיח את חידוש הצידוד בבתי חברים, הוקמה קרן ע"ח התקציב הפרטי של החברים, ע"פ החלטת האסיפה.) אנו קוראים לחברים, ובפרט להורים של בני הנעורים, שהנושא מעסיק אותם, לפנות לוועדת הנעורים ולהביע את דעתם, ומי שיש בידו הצעות לעבודה לחבר'ה - יבורך. לסיכום, מתן לגיטימציה לכך שהנערים ינקו את בתי החברים בתשלום עלול לגרור אותנו אפילו ללא משים, לאורח מחשבה ולנוהלים פסולים מטעמים חברתיים, ומסוכן מבחינת אופי היחסים החברתיים שבינינו לבין נערינו, ובינינו לבינינו, וכדאי וחשוב למנוע את השתרשות התופעה מלכתחילה.

דליה וגנר

"A Day in the Life of....."

קס מוקדם בבוקר יום ראשון. בתוכנית מכירת בגדים מה- VILLAGE
בבזאר. מקולח, מגולח ומחייך ניגש למכונת - המיועדת לנסיעה - חושך
בעיניים!!! הפולקסוואגן מטונף, אבל ממש. מבחוץ, נו מילא, ומבפנים. כך
תידע מי השתמש בו קודם. הרי יום א' והחליפו את דף הרישום.

מפשיל את שרווליו, נושם עמוק, אווז בצינור ומתחיל לנקות. נו מה אפשר
לעשות. הרי צריך להכניס בגדים חדשים לרכב, והרכב הזה מייצג את מפעל
ה-וילק' של נו.

עייף, מיוזע, רטוב, מקומט וקצת מלוכלך, רוצה לגשת להעמיס את הסחורה, אך
קודם צריך להתנגב קצת. יש סמרטוט במקום של הנהג. מנחם את עצמו שלא
נורא, ייצא קצת באיחור, אבל לפחות הרכב נקי. ואז פתאום חש שהסמרטוט
שלא מלא, אבל מלא קוצים של סברס!

נו, מה עוד יכול לקרות?

בודק שמן, מים, גלגלים - גלגל קדמי ללא אוויר!

למי יש חשק להמשיך יום שהתחיל כל כך בדגל שמאל? חושבים אתם שזה מקרה
יוצא דופן? תשאלו אנשים שנוהגים לעיתים קרובות לצרכי עבודה -
אם אנחנו חייבים להיות שותפים לרכב, אולי נהיה גם שותפים באחריות ונד-
אג שנחזיר את הרכב לאחר שימוש במצב שהיינו אנו רוצים למצוא אותו?

ג'קי עמר

ו' כרשון תשמ"ב (1981) - פיליס לטוביץ

י' כרשון תשכ"ד (1963) - מוריס לברט

י"א כרשון תשל"ב (1971) - מלכה ביגר

נר זכרון

"נשים בעהול"

אנגה

כשחזרה שריטה לפני מספר חודשים מסיורה בארגנטינה, הצעתי לה לספר לנו על חיותיה שם. ואז היא טענה שיותר כדאי לחכות עד שתחזור מסיור נוסף - באנגליה - והבטיחה להתראיין עם חזרתה משם. ובכן ...

"לארגנטינה הוזמנתי על ידי מכון פרטי לתת סמינר לבעלות מקצוע בנושא קידום נשים בניהול ובעמדות השפעה. בעודי שם התקשרו אלי מארגון נשים יהודיות בבקשה לנהל קורסים לפיתוח מנהיגות קהילתית, וגם מהשגרירות נתבקשתי להרצות בנושאים דומים."

- איך התקבלו הרצאותיך?

"כנראה שהיו מרוצים, כי יש לי כבר הזמנה לשנה הבאה לנהל שם סמינרים ארוכים יותר באותם נושאים."

- גם באנגליה ניהלת סמינרים?

"לא, הפעם המטרה שלי היתה לימודית. ביקשתי מה- British Council מלגה כדי לסייר באנגליה ולהפגש עם אנשים וגופים העובדים בשטח של סיוע תי להם מי אני ומה אני עושה, והם ארגנו לי את הסיור, כולל מלווה, האודיה וכו'."

"ארגנו עבורי למידה בשני נושאים: קידום נשים בניהול ובעמדות מנהיגות, ועידוד להקמת עסק קטן (לא רק לנשים). החחלתי את הסיור באוניברסיטת ניוקסל, אצל ראש המחלקה לייזמות."

- האם יזמות - ובעיקר יוזמה - היא תכונה שאפשר ללמוד? האם אין זו יותר תכונה מולדת?

"עוסקים בפיתוח כישורי היוזמה, יכניקות קישור, הבנת סגנונות אישיים, דרכי פתרון בעיות אישיים, שיטות ניהול המעורבות יצירתיות ויוזמה ואחריות אישית וניהול המצאתי. כל אלה אפשר לפתח."

אני ניסיתי לאסוף מידע על מה ואיך מטפלים בנושא שם. (שריטה מוסיפה בחיוך שבעצם הסיור שלה היה אולי יותר מתאים למאשה לובלסקי בתפקידה החדש במשרד המסחר והתעשייה!) באנגליה יש מקום נרחב ליוזמה ממשלתית/פרטית משותפת. במנצ'סטר, למשל, ביקרתי בבה"ס למסחר, המסונף לאוניברסיטה, במחלקה לפיתוח עסקים. שם נפגשים מנהלים ב"מועצה להכשרת מנהלים" שהיא מוסד ארצי. שם למדתי על שירותים שניתנים ליזמים מתחילים (קטנים וגם גדולים) בדומה לעבודה שעושה סטפ ורטהיימר אצלנו - רק שיש לי רושם ששם מוכנים יותר לפרגן ולתת ליזם המתחיל ללמוד.

יש שם מרכז לייזמות לנשים, אבל להיות מנהלת בנקאית, למשל, יוצא דופן גם באנגליה עדיין. אבל יש שם חוק נגד אפליה בגין מין, דת, לאום, וכו'. גם שם הדברים מתנהלים באיטיות, ובכל זאת טוענים שבחמש השנים האחרונות חלה התקדמות משמעותית. וכהוכחה מספרים על המקרה הבא:

אקדים ואסביר שבאנגליה נהוגה שיטת עבודה בשכר תוך כדי למידה. בתי עסק ומוסדות פונים למנהלי בתי ספר תיכוניים ומבקשים מועמדים מתאימים מבין

נשים בניהול - המשך

מסיימי בית הספר. ובכן, מנהל בית ספר שלח בן ובת לפי בקשת בנק 'ברקליס' כדי למלא שתי משרות פנויות לקידום ניהולי. הבן התקבל - הבת לא. מנהל בית הספר ערער על כך (כנראה שלבת היו ציונים יותר גבוהים), למועצה להזדמנויות שוות. אנשיה בדקו את התלונה ומצאו את המצב הבא: בהרכב העובדים בבנק היו 60% נשים, אבל מתוך 17% תפקידי הניהול, רק 1% (!) התמלא על ידי נשים. המועצה הודיעה לברקליס שהמצב לא מקובל עליהם, ואם אין ברצוןם להתפרסם בתור מפלים-נשים-לרעה, עליהם לבצע שינוי בקו - תוך 5 שנים. עברו חמש השנים והשינויים בוצעו. עכשיו בנק ברקליס משמש דוגמה לשוויון המינים....

המועצה לשוויון המינים פעילה מאוד. היא פונה למוסדות ומפעלים בקריאה - 'מי מוכן להצטרף לשינוי תרבותי זה?', ומצטרפים! מוסדות מרכזיים, כגון ב.ב.סי, אי.סי.אי., בריטיש איירווייס ועוד."

- מה ניתן שם כדי להקל על נשים את היציאה לעבודה?

"לאישה יש זכות, לפי החוק, לצאת לחופשה לתקופה של עד חמש שנים, בלי שתיפגע זכותה לקידום. יתר על כן, על המעסיק לספק לה כל שנה עד עשרה ימים של הכשרה מקצועית, כדי שתתעדכן, ולא תרד ברמה. במפעלים רבים גם מעדכנים את העובדות בחופשה לגבי התפתחויות חדשות."

שריטה גהררדת: "למעשה, השאלה עכשיו, אם הנשים מוכנות להפיק תועלת מכל ההזדמנויות הנפתחות לפניהן. וזה עדיין לא לגמרי ברור... עוד דבר שצריך להדגיש: המעבידים לא מבצעים את השינויים רק מפני שהחוק מכריח אותם. נתגלה שבנשים טמונות תכונות אופי המתאימות במיוחד לשיטות ניהול מודרניות"

- לא להאמין! על אילו תכונות מדובר?

"הן נוטות לניהול דמוקרטי יותר, לעבודת צוות ושיתוף פעולה בין הדרגים, שיטות המוכחות ליותר ויותר אפקטיביות בשיטות הניהול המודרניות."

- אולי כדאי לחשוב על זה גם בתחום הפוליטי?

"באמת נפגשתי עם כמה נשים בנושא המעורבות הפוליטית. אחת מהן חברת בית הלורדים, בת 80, B ARONESS SEAR, הנראית ומתנהגת כמו בת 50, והשנייה EDWINA CARRY, בת 45, חברת פרלמנט, שאיתם דיברתי כמובן בנושא קידום נשים בפוליטיקה."

איו ספק - יש לנו מה ללמוד גם בשטח זה."

נאחל לשריטה שתוכל לקדם ולהתקדם - לתועלת שני המינים גם יחד.

תגובה לתגובה

מיכאל כ.

יש חברים שאינם מפתיעים בתגובותיהם לכל מה שקורה בכפרנו. קווי המחשבה שלהם ברור, ונדמה לי שהוא נובע מהרכבתם משקפיים דו-צבעוניים, ורוד ושחור. כל מה שהיחיד עושה, גם אם זה מפריע לרוב, רואים דרך החלק הורוד, כל תגובה חריפה נגד פעולות כאלה, רואים מבעד החלק השחור. אצלם הפילוסופיה של ד"ר פנגלוס שולטת - העולם שלנו הוא העולם הטוב ביותר מכל העולמות. חבל רק שהמציאות אינה כפי שהמשתקפת דרך המשקפיים.

המצב אחר כאשר המזכיר מנצל את כוחו, הן כבעל תפקיד מרכזי, הן כסופר שיודע היטב את כוח המלים והשפעתן הפסיכולוגית, כדי לנסות למגר מחאות מצד חברים מן השורה, חריפות ככל שהן. ציפורה העלתה בעיה שמעסיקה חברים רבים וטובים, כולל בעלי תפקידים גם בהווה גם בעבר. בזמן ועדת החירום, הבעיה של משמעת בעבודה כבר העסיקה אותנו, כאחת הבעיות המרכזיות במערכת.

אך אני כותב כעת כתגובה נגד הגישה של דודו, כמזכיר, לחברי המשק. וכמוהו אני מצטט. "הדבר האחרון שהייתי רוצה בו, שתכנית מערך העבודה תתקבל מתוך אווירה של הרגשות הרחוב ואספסוף". איך בעל תפקיד מעיז להעליב חברי המשק בשמות גנאי כמו "אספסוף"? ואם יש "רחוב" בכפר הנשיא, הוא מכובד, גם אם הוא לא תמיד מגיב לפי הרצון של המזכיר. אם אינך הזכיר אווירה של כוחנות, הנה דוגמה טובה מאד, וכוחנות לא מצד חבר פשוט, אבל מצד מישהו שיושב במרכז של כוח בקיבוץ. הביטויים של דודו באים לא רק לפסוק את הדעה של החבר אלא גם את מעמדו האישי על ידי העמדתו כחלק מ"אספסוף". לדעתי אין לעבור על דבר כזה בשקט.

אמנם "בעבר" דברים היו שונים, אך דעת הקהל, (הרחוב?), (האספסוף?), באה לביטוי, לפעמים בצורה חריפה מאד, ובאמת השפיעה. לגבי בעיות עבודה, ישבתי שנים רבות בוועדה בשם וועדת כוח אדם. טיפלנו לא רק בתכנון כלכלי, אלא גם בבעיות ספציפיות של אי מיכוי חובת העבודה. כמוכן כל החברה ידעה מי היה בדיון ולמה. דיון, אגב, הוא כמו שמו, "דיון" ולא כפי שנדמה כי שנרמז במאמר של דודו "משפט".

אני יושב בחדר קטן בין שני חדרים גדולים, תרתי משמע, ושומע, כאשר הטונים מגביהים מספיק, כי הרי השמיעה שלי, כידוע, קצת לקויה, הרבה דיונים. תאמינו לי, יש בעיה בענין עבודה, ותורנויות. אחרי שכתבתי על הצורך להחליט מהר על השינויים הדרושים, דיברתי עם כמה חברים שלדעתי יכולים להזיז את הקרון. התגובה היתה "בלי תמיכה מעשית מטעם המרכז, אין אפשרות להצליח". משום שדודו אוהב לצטט ממקורות, גם אני אסיים בצטוט. חז"ל אמרו "כל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עוון"

הצעה לטיול בשבת

לאלה שמחפשים מה לעשות בשבת אני מציע לכם ביקור במספר תחנות כוח ליצור חשמל נקי באזורנו.

מסלול מומלץ: מכפר הנשיא דרך "הדרך הלבנה" לגשר כפר הנשיא, צפונה לאורך הדרך הנופית של קק"ל למצד עתרת, לרדת לתחנה, ולא לשכוח לבקר בטורבינה ישנה של משמר הירדן צפונית לואדי ר"פ, לעבור את גשר בנות יעקוב ולנסוע בכביש מס. 91 עד עין זיון ואז לפנות דרומה בכביש מס. 98 לכיוון אלוני הבשן. בצד מזרח קצת אחרי הצומת נמצאת חוות הטורבינות רוח של גולן אנרגיה. מכאן לחזור על כביש מס. 98 עד למסעדה, לעבור דרך מפלי הבניאס (כביש 99) עד לצומת מעין ברוך, כאן בצד שמאל נמצאת תחנת "חצבני דן" על גדות החצבני.

ניתוני בסיס של התחנות:

=====

1. תחנת "מצד עתרת" כוח הידרואלקטרי בהספק 2.6 מגה ווט טורבינה כפולה מסוג פרנסיס מספק חשמל לרשת הארצית מדצמבר 1991 ומי מאתנו לא מכיר ?

2. תחנת "גולן אנרגיה" חוות טורבינות רוח תוצרת אוסטריה שכוללת 10 יחידות עצמאיות בהספק כולל של 5 מגה ווט, הטורבינות נמצאות בשלבים שונים של הרכבה, חוץ מהעשירי שניזוק בהתהפכות המשאית שהובילה אותה מהמפעל באוסטריה לנמל באיסליה. המתקן חובר לרשת הארצית השבוע ויתחיל לספק חשמל בימים הקרובים, המתקן שייך לאגודת המיים "מי גולן". גובה העמוד 30 מטר, שלושה להבים בנויים מתרכובת של פוליאסטר ופיברגלאס אורך כל להב 18 מטר, ומהירות הסיבוב של הפרופלר בין 20 - 40 סל"ד תחום הפעולה עם מהירויות רוח בין 4.5 ל- 20 מטר לשניה. הגנרטור נמצא בראש העמוד ומחובר ללהבים דרך גיר שמעלה את מהירות הסיבוב של הגנרטור עד ל- 1200 סל"ד. כל המכלול שנמצא בראש העמוד יכול לנוע בסיבוב כדי להעמיד את הלהבים מול כיווני הרוח, כמו-כן הלהבים משנים זוויתם כמו במטוס.

3. תחנת "חצבני דן" שתי טורבינות נפרדות מסוג "אוסברגר" בהספק כולל של 2 מגה ווט הפעולות מאז 1984 בקווי צנור "הדן המערבי" הטורבינות מנצלות את הלחץ בצנור בזמן שהקו לא מספק מיים להשקיה.

תזכורת !!

מפתחות לתחנת מצד עתרת נמצאים אצל החברים: גדי, קולין, טומי, אפריים, וברוס.

בלוי נעים ברוס

נרכחים: סלמה, יעל נ', אלזה, שרה, אלק, אד ט'
 מרזמנת: דנה א', נציגת רנ' הגיל הרך.

(1) הכנסת התינוק של ריטה ורומן ראובנב לבית התינוקות:
 דנה הסבירה שכרגע אין מקום פיזית לערד תינוק ורק בערד חודש-שודשיים אפשר
 לדבר על כך. עקב דרישות המוסדות לקחת ילדים בתשלום - רעקב ערמס הטיפול
 הדרוש לכל ילד חדש - מטפלות בית התינוקות מרגישות שאין להם את הכח לקלוט
 את התינוק של ריטה, אפילו אם וכאשר יתפנה מקום. לכן, הן מציעות שיוציאו
 אותו למעון ויצו בראש פינה. חברי "בית ראשון" התייחסו בניגוד מוחלט להצעה
 זו. הוחלט לשלוח 2 נציגים לישיבה הבאה של רנ' הגיל הרך להסביר את עמדתנו:
 מוסדות הגיל הרך חייבים לקחת חלק בקליטת המשפחות המעטות שכרגע יש להם ילדים
 בגיל זה. יתרה מזה, אנו מבקשים שמקום או שניים יישארו פנויים כל שנה לקליטת
 עולים מרוסיה. במידה ורנ' הגיל הרך מחליטה לא לקבל את התינוק, יש להביא את הנושא
 למזכירות.

הוועדה גם החליטה להאריך את החוזה עם המשפחה הנ"ל לתקופה נוספת של 6 חודשים,
 ז.א. במסגרת "בית שני".

(2) משלחת של חברי קיבוצים מן האיזור שלנו יצאה לחבר העמים לקדם קליטה ישירה
 לקיבוצים. אלק ביקש שנכין רשימה של מקומות פנויים בקארוונים, בעבודה ובבתי
 הילדים.

(3) יש צורך לחפש משפחות מאמצות למשפ' צ'יגונסקי (תניה ו-2 הבנות) ולמשפחת
 אלכסנדר וליליה.

(4) בעיית הנוי מסביב הקארוונים: הוחלט לפנות לרונני גוטר וצוות הנוי בבקשה
 שייקחו על עצמם גם פינה נידחת זו.

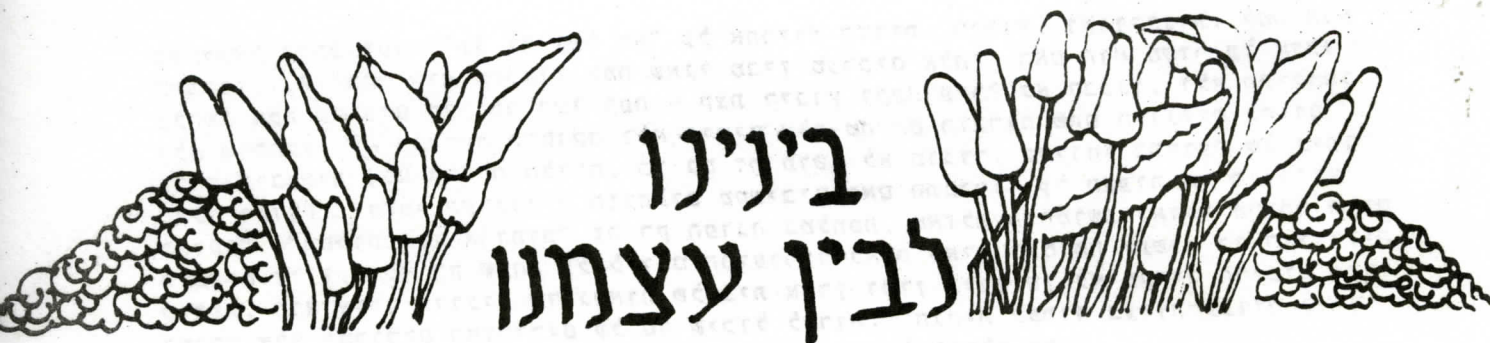
5 אד ט' שיתף את הנוכחים בהרהוריו בקשר ל"כשלוך" קליטת העולים אצלנו. לפי
 דעתו, מעורבות חברת כפר הנשיא בקליטה זו שואפת לאפס - ואין אנו, כחברה,
 עושים די לקליטתם החברתית והתרבותית, וגם בעבודה הם מהווים כביכול גוף נפרד.
 אחרי דיון מקיף הוחלט, כצעד ראשון, להציע לצוות התקשורת להקדיש חלק מיומן
 וידיו לנושא "בית ראשון במולדת" על כל השלחותיו.

רשמה: אלזה

בן נולד איחולינו

להורים - חנה ורצ'רד
 לאחים - יערה ואייל
 לסבים - איליין ואלן
 ולכל המשפחה הענפה

בינינו לבין עצמנו

הרווחתם - לפחות קוראי טור זה

ראשית, הסבר והתנצלות: איפהשהו, מתישהו נכתב ב"בינינו" שלימודים, כמו עבודה בחוץ, יכולים להרחיק חבר מן המרחש היומיומי. כותב שורות אלו מעיד, קבל עם ועדה, שזה נכון. עומס חובות לימודיות (מה? הוא לומד סוף-סוף?... חבל שלא למד בזמן שהרביץ בנו פיזיקה וכימיה בימי העינויים ההם... בשביל מה זה טוב?!...) אילץ את אבו "בינינו" לרדת מן החזית לתקופת מה ולא לכתוב לעלון. אבל כמה כתבות שהופיעו ב"דברי" גרמו לנוגדני התבונה לפעול, ועל כן שוב מופיע הטור האהוב/שנוא/מדליק/ - (מחק את המיותר ושלח את תשובתך לחתום מטה, בתוספת חמש שקיות פיסטוקים).

ועתה לענייננו: יש לראות בהצבעה בקלפי שקבעה שמבקר הפנים של קיבוץ זה יהיה משהו מבחוץ ולא עבדכם הנאמן, הבעת רצון עז שטור זה ימשיך להופיע. כזכור, הודע-נו לאלה שפקפקו באובייקטיביות של מי שמבקר תמיד את הממסד, שאם יפול הפור עלינו ייפסק טור זה מלהופיע. נו, אתם רואים: אין טוב בלי רע או להפך.

יש רק לקוות שבהצבעה זאת לא קבחנו את הנושא ומזכירנו מחפש בקדחתנות את המבקר פנים-חוץ המיוחל.

שלום לך, שאילתא זקנה

אחרי נסיון לא מוצלח לעשות גלים בשתי שאילתות באסיפה האחרונה (האם היתה זאת באמת האסיפה האחרונה או שעוד נזכה להשתתף בעוד אחת לפחות לפני חגיגת החמישים?) הגענו למסקנה שאין טעם או תועלת במה שהיה מיועד להיות עוד כלי בהליכי הדמו-קרטיה הקיבוצית. והסיבות הן אלה:

א) בעל השאילתא מוגבל לשאלה אחת. ואם רוצה להיות נודניק, הוא רשאי להוסיף עוד שאלה בגמר תשובת משהשאילתא היתה מופנית אליו. אסור לשאול, להשמיע השגות, כי יושב הראש יבזבז יותר זמן מן השואל בהסבריו שזה שגגך לדיון שאינו נמצא בסדר היום, ואם אינו מסתפק בדברי התשובה, יוכל לפנות למזכירות (שזה כמו כוסות רוח למת. ולא להשתכלו בטלויזיה באותו ערב, או שיחקו סנוקר, או פשוט לא זוכרים, מוטב להזכיר שהמזכיר שהמילים "שגיתי, פספסתי, פישלתי" משום מה אינן מופיעות בתפילת "על חטא" של יום הכיפורים - אינן מוכרות לו, דחה את השאילתא "מדוע לא הובא נושא החלפת האקונום לאסיפה?" בטענות ש - א) לא היה זמן(!?), וב) בלאו הכי לתפקיד אין שום היבט חברתי משמעותי היום. בקיצור "מה שלא נראה לעין לא מעציב את הלב" (פתגם ידוע מארץ העוורים).

מי שמקבל את הטענות האלה זקוק לטיפול. השאילתא השנייה היתה בקשה לדעת מדוע לא מופיעים בעלי תפקידים לדווח ולענות על שאלות לעיתים מזומנות? הרי האסיפה ז"ל החליטה לפני הרבה זמן שאכן יופיע, ידווחו ויענו. מזכירנו קבע שפעם אחת כבר הופיע הגזבר ומרכז המשק מעל מסך הטלויזיה במעגל סבור, ודמוקרטיה לא חייבת להתקיים רק בפני המעטים שבאים למועדון, לאסיפה שאין בה צורך בקווררס. העובדה שאי אפשר להתייחס למה שנאמר על גבי מסך הטלויזיה, אלא דרך שאלה בטלפון (המנחה: נו, אין זמן, יש אחרים על הקו, מה השאלה שלך?) מכניס את אלה שאכפת להם על מה שקורה או לא קורה בקיבוץ למעגל קסמים.

האם זה סתם שם של שיר?

יש שיר חביב, אולי נשכח, המתייחס לאישה חמודה ו"מה היא מתכוונת כשהיא אומרת 'לא'". והפילוסופים, הדטרמיניסטים והאקסיסטנציאליסטים, יגידו שזה תופש לא רק ביחסים שבינו לבינה אלא גם בעניינים עקרוניים, מדיניים, חברתיים, משפטיים וכו'.

כשמיכאל כותב בטור "על דא ועל הא" על אחריות הדדית, שיתוף, ושוויונות, למה הוא מתכוון...? האם הוא מתכוון למה שאני מבין מערכים אלה? האם הוא משדר על אותו גל של אלה שרוצים חצי תה חצי קפה - קצת קיבוץ וקצת עיר? לא קבענו, ולא התייחסנו ולא שוחחנו, לא בתקופה הרחוקה ולא בימים אלה מה הם הדברים שהם חיוניים לקיום חברה קיבוצית (לא קהילה חלילה, כי גם זה מושג לא מוגדר, במיוחד בתקופה של ניכור הולך וגדל). יוזמי השינויים הזוחלים ממשיכים ואם התגברנו על הצעות ה-"סנדוויץ' בבוקר" "תשלום נכס ארוחות" זה רק הפוגה במלחמה, מאזלת התחמושת ואולי מחוסר הדים תומכים. דיון, ולא רק שיחה בליל יום הכיפורים לאלה שאין להם מה לעשות כי הטלויזיה שובתת, הוא צורך חיוני. הדוגמאות של בית אורן ועין זיון הן לא מקרים חריגים שקרו במקרה אלא תמרורים המזהירים על מה שיכול לקרות. הנטיה לפתור בעיות עבודה בדרך של "אם נשלם לו הוא יעשה את זה" היא כנתינת אקמול לחולה צרעת.

מי שקרא את כתבתו של מרכז המשק, המודיעה לנו שאין לוותיקים על מה להתבייש, ואין סיבה להיות מתוסכלים בוודאי ייצא מחוזה ומעודד מן הקביעה שבעוד חמש/שש שנים, אם נחיה בצורה צנועה יותר, ניצא מזה, נתגבר על הבעיות שנגרמו על ידי ממשלת הליכוד והמשבר הכלכלי שלא היה באשמתנו... הידד!! אבל מניין לזה? הממוש העצמי של היום מתבטא "במקצוע, בתא המשפחה (שני דברים שלא תמיד עולים בקנה אחד), בסיפוח הדירה - 450 ש"ח לצביעה על ידי בני קיבוץ נחמדים - והשאיפה לאמצעים לנסוע... וסרוב לעבוד לפי צרכי הקיבוץ"? האם הוא לא מתאר אנשים השייכים לשכבה נחמדה וסימפטית (האישה לובשת שחור בשבת ומפגינה והוא מעביר את הקול מ"ד"ש למר"ץ) ברמת השרון?

תמוה בעינינו שדווקא מרכז המשק, שצריך להיות בקי בתהליכים שמתרחשים בעולם כי יש להם השלכות, איננו מתייחס לא למה שכתוב בספר "קהלת" - "מה שהיה הוא אשר יהיה", ואם אינו שם על התנ"ך, וגם לא לעובדה אקולוגית מעניינת: בדרום אמריקה באזור יערות הגשם הפיתוח המודרני השואף לניצול מקסימלי של המשאבים נכשל קלון מוחלט, ומנסים לחזור לניצול הקרקעות שהיה נהוג על ידי האינדיאנים הפרימיטיביים, כי הם ידעו לחיות בסביבה עם הסביבה. אבל יש בעיה: השינוי המודרני שנכשל הכחיד או הרחיק את האינדיאנים. יש לקח כאן, ששומה עלינו להבינו.

על מה זועף מזכירנו?

כשביקרו אצלנו חברי ועדת המשק, וועדת החברה של התק"ס ונערך 'מרתון' רב-שיחי, אחד הנושאים שעמד על סדר היום היה "מוסר העבודה". מי שם את הנושא על אותו סדר היום קשה לדעת, אבל סביר להניח שלא היו אלה חברים מן השורה. מרכזת כוח אדם בכבודה ובעצמה כתבה על הנושא של סרוב חברים לעשות עבודות, תורנויות בעלון לפני כמה חוד-שים. מיכאל כהן הזכיר אותו הנושא במאמרו "על דא ועל הא" לפני שבועיים/שלושה במילים אלה "כאשר יש הרגשה בין אלה שאחראים לארגון הכלכלה והעבודה שאין להם אפשרות לשלוט ושאוהז יותר מדי גבוה של החברים אינו ממלא את חובתו בעבודה, בתורנות וכו', ובאותו הזמן גם חברים רבים שאינם בתפקידים מרגישים אזלת היד של "ההנהלה" בעניין, סימן שדרושים שינויים דרסטיים בשיטה".

מדוע ירה מזכירנו צרור, בעזרת חז"ל, מיום הכיפורים, בצפורה דווקא ולא במיכאל כהן או מי שהכניס את הסעיף "מוסר עבודה" לסדר היום של המרתון? אולי חשב שלמעשה נכתבה הביקורת על ידי אריק א. וציפורה סתם חתמה על הנייר, ואולי זה חלק משיטה מתוחכמת לבלבל, בהפצת לשון, ביקורת לגיטימית שלא מוצדק לבתר אותה בעזרת ציטוטים קטנוניים. היו פעמים כאשר המזכיר הנוכחי דחה ביקורת על מה שנעשה בתקופת המשבר הכלכלי באומרו "האסיפה ידעה. אין להאשים את בעלי התפקידים". במקום להתייחס לביקורת ולהעלות את העניין לדיון - ולא במזכירות או במועצה הכלכלית, שרוב חבריהן לא טורחים להופיע באסיפה אף כאשר מרכז המשק מוסר דו"ח חצי שנתי; (למה לא רואים אותם? - עוד שיר כזה?) יש אותה התגוננות "ועדה עם שינויים שייכת לפרה-היסטוריה... אל תחשבו לרגע שמה שהולך להיות עכשיו זה שהגליוטינה תחיל לעלות ולרדת, הראשים יתגלגלו לתוך הסלים ואתם (מי אלה "אתם") תשבו כמו הזקנות בכיכר המהפכה ותסרגו." תמונה נהדרת. איזה פחד! נקודה אחרונה: יש לברך את אילן ה. שהחליט סופ-סוף להצטרף למלאכי השרת.

מכתב מדודה ינטה - בן משפחתי היקר! נמאס לי להיות בניכר. האוכל לחזור לקיבוץ? אני מוכנה להתחלק בדירה צנועה עם מתנדב צעיר. קיבלתי שתי

פניות מחברי קיבוץ ואני מזכירה אותם בקיצור: דודה ינטה, מה התועלת בתקצוב חשמל? תשובה: לקב"ה פתרונים. דודה ינטה, למה לוח המודעות ריק, פרט למודעות לידה ופיטורין? תשובה: זה מה יש.

שבת שלום, מתישהו אכתוב שוב. א. ר. ק. א.

בראשיתא....

פעם - לפני עידן ועידנים - עבדתי בבית הספר המקומי, מנוחתו
עדן, וכרגלי כבר אז, רשמתי ל"דברי" מחוויות העבודה. השבוע נתקלתי
באחת הכתבות, שנראית לי אקטואלית גם היום - בימי "משבר החינוך" של
ממשלתנו הדגולה. נדמה לי שהמדובר כאן ב"כיתת הירדן"..... (1969?)

"פעם היה קל ללמד תורה לילדים קטנים. הבעיות היחידות היו מידת
חריצותו של התלמיד והבנתו את לשון הקודש. לא עלתה כלל שאלת אמיתות
הדברים, ואם התעוררה, היה זה בגיל ההתבגרות.

לא כך בימינו. השאלה השנייה של כל ילד בעל מנה שכלית ממוצעת היא "האם
זה היה באמת?" (השאלה הראשונה היא "מה זה אלוהים"....)

ובכן, יש למורה מספר אפשרויות - לכל אחת יתרונות ומגדרות משלה. אפשר
להגיד "זה סתם סיפור", אבל איכשהו זה לא נשמע טוב. מה יהיה יחסו של
הילד לספר הספרים בעקבות זה?

דרך שנייה, שהיתה נהוגה בסמינר הקיבוצים של אז, היא - להוציא את
אלוהים מסיפורי התורה. היתה זו גרסתו של מרדכי סגל, המחנך הדגול של
התנועה הקיבוצית, ש"שכתב" את ספר בראשית. זה נשמע בערך כך:

בראשית נבראו השמים והארץ, והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני
תהום. ורוח מרחפת על פני המים. ויהי אור. ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד.....וכו' וכו'.

קצת בלי פלפל, לא? ובכן, דרך שלישית בחרה מורה צעירה אחת, העובדת
בתוכנו. היא לא הוציאה את האלוהים מהתנ"ך - להפך, היא רצתה להמחיש
אותו, וכשבאה ללמד את מתן תורה בכיתה ג', החליטה להעזר באמצעים
הטכניים החדשים. היא לא תקרא את הסיפור מהספר, אלא תשמיע את קול
האלוהים המדבר עם משה בחר סיני - באמצעות רשמקול. לפני השיעור היה לה
חשש מסויים - אולי יבהלו הילדים הרכים מהקול הבוקע ממקום לא ידוע,
והרושם יהיה חזק מדי. אבל החליטה להסתכן. החביאה את המכשיר בכיתה
לפני השיעור וברגע הקובע תפעיל אותו.

הילדים דרוכים לשיעור והמורה מתחילה לקרא על מעמד הר סיני. ואז בקע
הקול הרועם "אני ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצריים".
והילדים: "איפה החבאת את הרשמקול?"

של מי הקול?

זה אורי גולן מדבר.

לא נכון, זה דוד אלמן.....

ואין עשרת הדברות ואין קדושה ואין אלוהים! רק טכניקה יש.

ומה אנחנו רוצים מהם? לא רק שהם צריכים להחליט בעצמם אם יש אלוהים או
אין אלוהים, הם שומעים תורות שונות על האבולוציה ומה לא.
ואסיים בשאלה שנשאלתי השבוע, הממחישה את הדילמה של ילד קטן:
אנגה, הוא שאל, למה אלוהים ברא דווקא קודם את הדינוסאורים?"

עד כאן על מה שהתרחש לפני 25 שנה בערך.

ובכן, שולמית אלוני לא יצדה את הבעיה. היא רק היתה מספיק כנה להעלות
אותה על פני השטח. וזה אסור לפוליטיקאית.....

אנגה

נ ט ע קיבלה השבוע גלויה, שאת תכנה אני מביאה כאן, ובגלויה
צילום של "גשר הזהב" בסך-פרנססקו:
נטע שלום!

השבוע קיבלתי את הברכה שלך שנשלחה מזמן. בכל אופן, תודה רבה!
בגלויה אפשר לראות איפה אנחנו גרים - מיד אחרי גשר הזהב, בעיירה
קטנה ומקסימה. יש לנו דירה בבית ויקטוריאני בן 110 שנים, והנוף
פשוט מהמם.

אנתוני
אנחנו בהחלט לומדים הרבה, בתחומים שמעניינים / , במיוחד בתחום
היותר מטאפיסי. הלימודים נמשכים שנה, זה מאוד אינטנסיבי, אבל
מ א ר ד כיף. אנחנו מאוד מתפתחים מבחינה אישית, וכשנחזור לארץ
נביא איתנו את כל מה שלמדנו, על מנת להעביר את זה הלאה.

אני מחר נוסע לאנגליה לשבוע, פוגש שם את רוני, שחזרת מהארץ, ואז
נחזור הנה, לקליפורניה.

ושוב תודה, אהב,

אלישע

ל ה ו ר י ה ג י ל ה ר ך -

ביום ג', 3.11.92, אבוא לספר את הילדים. אנא - תדאגו לרישום
המעוניינים ברשימות בבתי הילדים.

לתזכורת: א י ן מי שיבדוק בקביעות את מצב הכנים בבתי הילדים
(עד כמה שידוע לי). לכן, כל הורה אחראי לבדוק את
הילדים ש ל ו - מומלץ פעם בשבוע! ילדים שנמצא אצלם כינים ו\או
ביצים, לא יסופדו.

תודה, א ל י נ ו ע ה

ו ב א ו ת ו נ ו ש א

ת ס פ ו ר ת ל י ל ד י ם ב ג י ל ה ר ך

ברצוננו לנסות שיטה חדשה לביצוע תספורות לילדים בגיל הרך.

ככלל אלינועה תבצע תספורת קבועה בתחילת כל חודש. אולם ברצוננו
להשאיר רשימה לתויה בכל בית ילדים באופן רצוף. הורה שמעוניין
מתבקש לרשום את ילדו באותה הרשימה - בכל עת- ואלינועה, כאשר
יתפנה לה מקום וזמן מבשך החודש תברר בבתי הילדים מה מצב ההרשמה
ותנסה לספר את הילד גם לפני תחילת החודש.

בתקווה לשיתוף פעולה:

אלינועה וו' הגיל הרך

סיכום לשלשת החודשים הראשונים

בצוות משתתפים ציפורה, עמליה ומקס, ואורי ג' מיינץ בעניינים טכניים. תפקיד הצוות ללוות את ביצוע שיטת התיקצוב שאימצה האספה, לבדוק אם היא פועלת באופן הוגן ושיוזיני, ובמקרה הצורך, לבצע בה שינויים קטנים. הצוות אינו פועל כ"זועדח חריגים" ולא מטפל בבקשות לחוספת נקודות.

אחד לחודש ישבנו ובדקנו את תוצאות החודש הקודם. החלטנו מראש להימנע מהסקת מסקנות עד תום חצי שנה לשיטה (בינואר). ביתניים, חיפשנו דרך שתאפשר לנו לבדוק אם השיטה אכן שווה לכל שכבות האוכלוסיה.

נראה לנו שהבסיס לבדיקה צריך להיות גובה החסכון של כל יחיד או משפחה, ז"א השוואת היתרות המועברות לתקציבים האישיים. חסכון זה ניתן להשוות באחת משלש דרכים:

- א. לכל נפש תהיה יתרה שווה. זה אומר שזוג יקבל יתרה כפול מיחיד, ומשפחה בת ארבע נפשות תקבל יתרה פי ארבע מיחיד.
- ב. לכל יחידת מגורים תהיה יתרה שווה, מבלי להביא בחשבון מספר הנפשות הגרים בה.
- ג. שהיתרה לכל יחידת מגורים, תשוכללנה לפי מספר הנקודות שהוקצבו לאותה יחידה. בפועל זה יוצא כך: אם יחיד המקבל 100 נקודות חסך 50 ש"ח, זוג המקבל 131 נק' צריך לחסוך 65.50 ש"ח (1.31×50).

החייננו עם חברים רבים, במיוחד בעלי רקע במחשטיקה או בסטטיסטיקה, וכולם אישרו את החלטתנו לאמץ את שיטה ג'. זאת אומרת שמחלקים כל סכום-זיכוי, במספר הנקודות שכל משפחה באותה קבוצה מקבלת. כך נקבל סכום משוקלל שישמש מדד להשוואה בין קבוצות האוכלוסיה השונות. במילים אחרות: אנו כאילו מחשבים איזה חלק של כל נקודה כל אחד חוסך.

אחרי שבחרנו בשיטה הנ"ל, חישבנו את הממוצע המשוקלל של כל קבוצת אוכלוסיה, לאחר שניטרלנו סכומי זיכוי או חיוב חריגים (כמקובל בחישובים סטטיסטיים). מצאנו שהממוצעים שקיבלנו לחודשים יולי - ספטמבר היו קרובים מאוד זה לזה, להוציא שתי קבוצות, אחת גבוהה מאוד ואחת נמוכה.

הממצא השני, המפתיע במקצת, הוא השונות הגדולה בתוך כל קבוצה. הטבלה והגראף המצורפים כאן יבהירו את הממצא. החייננו עם יובל, המהנדס מ"גביש" בגבעת ברנר (מהם קיבלנו את מערכת המונים והמיחשוב), ולדבריו יש מצב דומה בכל קיבוץ אשר נכנס לתיקצוב חשמל.

המסקנה (הטנטיבית) של צוות המעקב: שהממוצע האחד בין הקבוצות הוא סימן שהשיטה אכן שוויונית, ואין קבוצות אוכלוסיה מסויימות המקופחות בהקצבת הנקודות.

הצוות ימשיך במעקב וביטאור, אחרי שיהיו כבר כמה חודשי חורף, נחזור ונדווח לחברים. בינתיים איחולי הצלחה להמשך מאמץ החסכון גם מבחינה אישית וגם מבחינת המשק.

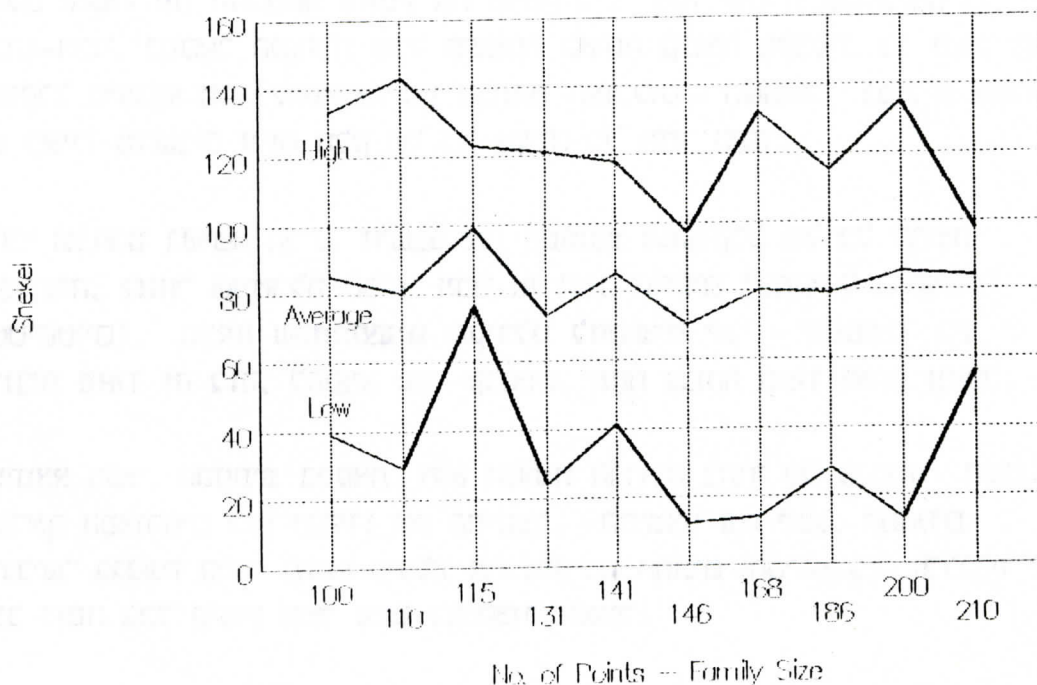
צוות המעקב: ציפורה, עמליה ומקס

זיכויים מצטברים (ב-ש"ח) 1992 IX - VII

גודל מש'*	נקודות	יתרה נמוכה	יתרה ממוצעת	יתרה גבוהה
חידים 60-	100	39	85	133
חידים 60+	110	29	80	143
חידים 70+	115	76	99	123
זוגות 60-	131	24	73	121
זוגות 60+	141	41	85	118
זוגות 70+	146	12	70	97
זוגות 1 +	168	14	80	132
זוגות 2 +	186	28	79	115
זוגות 3 +	200	13	85	135
זוגות 4 +	210	56	84	98

HIGH, LOW & AVERAGE SAVINGS

July - September 1992

דו"ח כללי -

מאת הלן מלברג

לחברים וחברות הוותיקים שלום!

במשך ארבעת החודשים האחרונים התקשרתי וביקרתי אצל רבים מכם ואיתרתי צרכים ובקשות שונים. אני מנסה לפי מיטב יכולתי לשפץ בדברים אלה, בעזרתה של אביבה ג.

ה י נ ו ן - רוני גומר עובד בגינות החברים בימי שישי. כתוצאה מריבוי הבקשות, יספיק להגיע לחברים פעם בשלושה/ארבעה חודשים. הוא מנסה עד כמה שאפשר להגיע קודם לאותם חברים שאינם מסוגלים להסתדר בכוחות עצמם - לעזור בעבודות הכבדות כגון כריתת עצים, גיזום גדרות וכו'.

קרול לופוב לקחה על עצמה לעזור לאותם ותיקים שאין להם במשק אף אחד, לעזור בעבודות גינה קלות יותר. מספר השעות שתוכל להקדיש לעבודות אלה מוגבל, היות ותפקידה העיקרי הוא מטפלת אולפן. אפשר להתקשר אליה בבקשות לעזרה בגינה.

גם ילדי הבר-מצווה יעבדו בגינות הוותיקים בעבודות עישוב ונקיון, ברגע שיימצא להם מדריך והעניינים יתארגנו... אנא הודיעו לי אם רצונכם לקבל עזרה מסוג זה.

תיקונים ושיפורים קטנים - משה גרשמן הציע את עזרתו לותיקים הזקוקים לעבודות מסוג זה בביתם. אם יש לכם צורך בשירות זה, אשר להכניס פתק בתא הדאר שלי, ואני אודיע לו.

נ ק ו י ה ד י ר ה המצב כרגע הוא שאפשר להתקשר עם דינת אורן, המארגנת עבודות שונות לנערים הרוצים לחסוך כסף לנסיעה לפולניה או לשיעורי נהיגה. בשלב זה ועד להודעה חדשה, על חברים לשלם עבור העבודה בעצמם.

נ ס י ע ו ת קיבלתי מספר פניות מחברים שיש להם קושי לארגן נסיעות לעריכת קניות או סתם בילוי בסביבה. אני מוכנה לארגן מכונית ונהג פעם/פעמיים בחודש, בעיקר לאותם ותיקים החיים בגפם או שאין רשיון נהיגה לבן-הזוג. (בעיקר בגלל מגבלות מקום במכונית).

אם הנך מעוניין לת, הכניסתי פתק בתא הדאר שלי, בציון היום והשעות המעודפים. גם כדאי לציין לאיזה מקום עדיף לך לנסע. הוצאות הנסיעה יתחלקו בין הנוסעים.

ע ב ו ד ה במשך התקופה הקרובה יופיעו הצעות שונות לגבי עבודות מתאימות לוותיקים. ברצוני גם לשמע את רעיונותיכם בנושא.

ב ר י א ו ת בעיות בריאות מטופלות דרך המרפאה. אני נמצאת בקשר יום-יומי עם האחיות, ובמידת הצורך אני עוזרת לחלוקת ארוחות, קניות במרכולית וכו'. אם ישנן בקשות מיוחדות אפשר ליצור קשר איתי בבית בערבים.

כללית, אני מעוניינת בהערותיכם לגבי כל הנושאים הנ"ל, ופתוחה להצעות נוספות. מלפנו אלי, ונקבע פגישה.

כעת קשה לתפוש אותי במשך היום, אבל בעתיד הקרוב אקבל איתורית. הדרך הפשוטה ביותר היא להתקשר עם המרפאה, הם יאתרו אותי ושאני מתקשרת אליהם. משרדו של העובד הסוציאלי עומד לרשותי בימים שהוא איננו, ואני גם עוזרת בחנות ה"וילג'י", בתיירות ובמחסן.

ברכה,

ה ל י ן

דו"ח מישיבת מזכירות מיום 26.10.92

נכחו: קולין, מיקי נ, דודו, ארי נ, לן וו, יעל ל, דליה ב, אורי א. יניחה נ.

1. המזכירות אישרה את בוב ויניו ונעמי פורסטר כמועמדיה לחברות בועדת הצעות.

2. הצעה לתקנון חופשות קצרות:

אורי הסביר את הצורך בתקנון בכך שההמתנה לשנוי במבנה מערך העבודה הולכת ומתארכת והמצב מחייב תקנון שיעגן את הנוהלים וייצב את המצב. בדיון במזכירות עלה שהצעת ועדת חברה שלכל חבר יהיו 20 ימי חופשה בשנה, נראית מעט מופרזת. ובנקודה הזאת סוכם שאורי ואביבה יבדקו את הנתונים ויקבעו את המספר שיוסכם ביניהם. בקשר לסעיף השני השנוי במחלוקת, האומר שחבר היוצא לחופשה קצרה משלושה חודשים - ימשיך לקבל תקציב החשמל, בעוד שהחלטת המזכירות אומרת שלא ימשיך, העניין יוכרע בקלפי. התקנון המוצע יפורסם על ידי מרכז ועדת החברה לחברה לאחר שיסיים את עריכתו הסופית.

3. הקמת 10 יחידות דיור חדשות:

המלצות שמעה מקולין והרולד דו"ח על מצב התקציב לבניה, (עבר בכנסת, בועדת הכספים השבוע) בגלל שגורל אלף היחידות המאושרות היה נתון בידי הממשלה, הוא עלה ונפל לפני שנה, והשנה עם חלופי השלטון עלה שוב בועדת הכספים, אושר אך מיד עם האישור ערערה סיעת הליכוד על ההחלטה. כאמור העניין אושר מחדש, אך כל הפינג-פונג הזה מחייב אותנו להגיב מהר, כדי לא להפסיד את הרכבת. לכן המזכירות אישרה עקרונית את בניית 10 היחידות והחליטה להתכנס שוב בשבוע הבא ולדון בכל העניינים הנלווים להקמה. כמו זכאות, גודל הדירה, סוג הבניה וכדומה. הדיון כאמור יתקיים בשבוע הבא.

4. יצחק עדר אושר על ידי המזכירות כארכיונאי המשק. יכנס לעבודה מיד כשתוסדר החלפתו.

5. מנוי מקס לריכוז צוות התקציב לשנת 1993.

מקס מונה על ידי המזכירות לרכז את הצוות ואף הביע את הסכמתו. סוכם שתקיים בקרוב מאד ישיבה נוספת שתקבע את מדיניות התקציב ותנחה את הצוות בעבודתו.

דודו

28.10.1992

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * As the electricity cut lengthened, chaverim started looking for alternative means of heating - after remembering last winter.... Why did I give away my ancient paraffin heater a couple of years ago? By the way, the electricians promise that this was a one-time cut, caused by a fault in the lines from Rosh-Pinah to Tuba and Kfar Hanassi. Let's hope they are right.
- * Avocado picking has started, and hopefully amongst a successful crop they will also find a certain amount of non-export-worthy ones, so we can have a taste (typical kibbutz mentality...)
- * We have a two-week break in our bed-and-breakfast service - the reason being renovations and improvements. It really is worth going to have a look - the gardens are looking lovely.
- * And if you are already taking that walk - carry on to the Children's Farm, where the team have been busy cleaning, painting, mending cages, and there is even a new pond with a "waterfall"...
- * A (fairly) new tourist attraction here is an afternoon of "kibbutz home hospitality" for groups of tourists. They arrive in the afternoon, are shown round the kibbutz by some of our families, and then have afternoon tea and a question-and-answer session with those same families. Another paying venture.
- * Our three "representatives" on the journey to Poland - Gal Ginat, Tal Palma and Ofer Nitzan - have returned safely, and we hope to bring you some of their impressions in due course.

Hoping the northern border will continue to be quiet,
Shabbat Shalom to everybody,

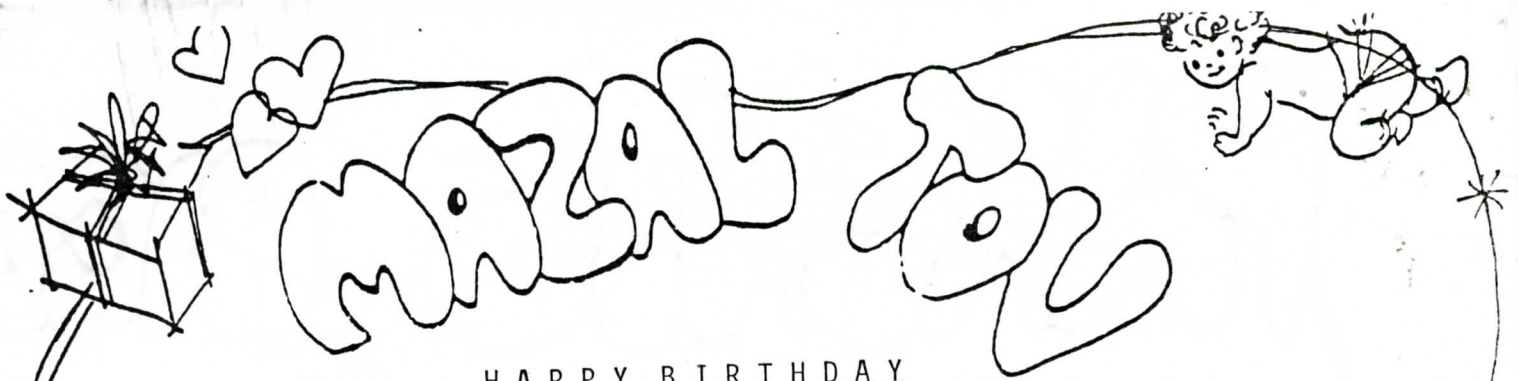
Inge

6 Cheshvan (1981) - Phyllis Latovitz
10 Cheshvan (1963) - Morris Levart
11 Cheshvan (1971) - Malcah Bigger

J A H R Z E I T

זכרון

H A P P Y B I R T H D A Y

- 2.11.92. George Ney
K'fir Ben-Tsvi (grandson)
- 3.11. Libbah Steele
- 4.11. Jean Pincus
Mrs. Lilly Friedmann
- 5.11. Johnny Frank
- 6.11. Baruch Cohen
Daniel Sa'ar
Shachar Weinstein (granddaughter-Edelstein)
- 7.11. Addie Linton

A SON WAS BORN

ALL OUR GOOD WISHES TO:

THE PARENTS: CHANNA & RICHARD
GRANDPARENTS: EILAINÉ & ALLAN
and all the extended family

HEARTFELT THANKS

from ORA & RICK
and REBECCA & BEET
for the wonderful reception
on the occasion of their
marriage.

TONIGHT - in the Moadon
a lecture (in Hebrew)
THE SALT-CAVES OF S'DOM

I know it is in Hebrew, but there
will no doubt be plenty of slides.

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 1.11. Cochava & Yoseph Chatzor
- 5.11. Dalyah & Uddie Wagner
Channa & Richard Easton
- 6.11. Leila & Bob Hart
- 7.11. Beverley & Yonni Ben-Chaim

AND ANOTHER MAZAL TOV

to Gusti and family,
on the occasion of the BAR-MITZVAH
of her grandson NO'AM in the States

